

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Μαρκ. 10, 32-45)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Κανάλι, στις 28/3/2004)

1. Η αμαρτία που χωρίζει από τον Θεό

Σήμερα πέμπτη Κυριακή των Νηστειών, γιορτάζουμε την μνήμη της αγίας Μαρίας της Αιγυπτίας.

Η αγία Μαρία η Αιγυπτία ήταν μια γυναίκα που στα νειάτα της παρασύρθηκε και εξέκλινε σε πορνεία. Υποδουλώθηκε στην κατάσταση αυτή και έζησε πολλά χρόνια σε μια εξαθλιωμένη διαφθορά. Μέχρι που μετανόησε.

Ερώτημα: Καλά, γιατί ενώ η γιορτή της είναι την πρώτη Απριλίου, την εορτάζουμε σήμερα ημέρα Κυριακή; Μια γυναίκα με τέτοια συμπεριφορά; Όσο και αν αγίασε.

Γιατί μάλιστα την εορτάζουμε λίγο πριν το Πάσχα;

Τι θέλει να μας θυμήσει η αγία μας Εκκλησία;

Η Αγία Γραφή, όταν θέλει να δείξει τι σημασία έχει η κάθε αμαρτία, που χωρίζει τον άνθρωπο από τον Θεό, λέει ότι είναι «πορνεία». Μιλώντας για ολόκληρο τον λαό, που αποστάτησε από τον Θεό, λέει: «Επόρνευσε ο λαός». Έπαυσε να ανήκει στο Θεό. Έπαυσε να θυμάται τον νόμο του.

Γιατί αυτό; Ας το δούμε απλά.

Όταν μια γυναίκα παντρευτεί, πρέπει να ανήκει στον άνδρα της και κατά το σώμα και κατά την ψυχή. Ούτε το σώμα της επιτρέπεται να το πηγαίνει αλλού, ούτε η ψυχή της να αποστασιοποιείται από τον άνδρα της.

Αν φεύγει αλλού, τι σπίτι έχουν;

Είναι ποτέ δυνατόν να μιλάμε για τέτοια οικογένεια; Υπάρχει χειρότερη πνευματική αδικία μέσα σ' ένα σύστημα ζωής –τον γάμο- που το ευλόγησε ο Θεός;

Μια ώρα διαβάζουν οι ιερείς στην Εκκλησία για να ευλογήσουν ένα γάμο, που πρέπει να είναι μια κατάσταση αγγελικής αμοιβαιότητας.

Και αντί γι' αυτό να μην πηγαίνει τίποτε καλά, να μην υπάρχει καμία επαφή. Έτσι δεν καταντάει η απιστία τον γάμο;

Γι' αυτό στην περίπτωση που ο άνθρωπος φεύγει από το θέλημα του Θεού και του αρέσει να κάνει άλλα πράγματα, και παύει να έχει ψυχική επαφή με τον Θεό, λέει η Αγία Γραφή: «Ο άνθρωπος αυτός, επόρνευσε». Δηλαδή, αλλού έχει την καρδιά του και το σώμα του. Μακριά από τον Θεό.

2. Αόρατα οδοφράγματα

Ας επανέλθουμε στην αγία Μαρία την Αιγυπτία.

Ξεκίνησε λοιπόν την αμαρτία και από εκεί και πέρα, γοητεύτηκε τόσο πολύ, ώστε ξέχασε τον εαυτό της, ξέχασε τον Θεό, ξέχασε κάθε ντροπή, ξέχασε ψυχή, Παράδεισο, νόμο και θέλημα Θεού.

Όλα τα περιφρονούσε, όλα τα βαρυόταν, όλα την κούραζαν, εκτός από ένα... Και είχε φτάσει στο σημείο, που θα έλεγε κανείς, ότι είχε καταντήσει παθολογικά άρρωστη με το πάθος της.

Μια μέρα, κατέβηκε στο λιμάνι. Εκεί, είδε ένα γκρουπ νεαρούς.

-Πού πάτε;

-Στην Ιερουσαλήμ για προσκύνημα.

-Να ρθω και εγώ μαζί σας;

Τα παιδιά, δεν ήταν όσο έπρεπε σωστά. Την πήραν μαζί τους. Και διασκέδαζαν στο δρόμο μέχρι να φτάσουν στην Ιερουσαλήμ.

Όταν έφτασαν, βρέθηκαν μέσα σ' ένα κύμα ανθρώπων που πήγαιναν να προσκυνήσουν τον Τίμιο Σταυρό.

Λαοθάλασσα! Όλοι περπατούσαν όχι με τα πόδια τους, αλλά όπως τους πήγαιναν οι άλλοι που τους περιτριγύριζαν.

Και ενώ όλοι πήγαιναν έτσι και ανάμεσά τους η Μαρία, αυτή αισθανόταν ότι

κάποιος την άρπαζε από τον γιακά και την τράβαγε προς τα πίσω.

-Κάποιος με τραβάει...

-Προχώρα μπροστά, μη μας εμποδίζεις...

Μα εκείνη, πάλι, αισθανόταν πως κάποιος την τραβά πίσω. Κοίταξε-κοίταξε και κατάλαβε ότι δεν ήταν δυνατόν να την τραβά κανείς. Όλοι μπροστά την έσπρωχναν.

3. Πώς σπάζουν τα οδοφράγματα

Τότε ήρθε σε αίσθηση.

Θυμήθηκε τα πεπραγμένα της. Συνειδητοποίησε τι έκανε. Και άκουσε τον Θεό που της έλεγε:

-Πού πας; Τι τον πέρασες τον Σταυρό; Θα ακουμπήσεις τα χείλη σου επάνω και ξεμπλέξαμε; Είναι άγιο πράγμα ο ασπασμός του Χριστού και του Σταυρού Του. Φίλημα σαν του Ιούδα καλύτερα να μη το κάνεις ποτέ.

Και ενώ είχε τρομάξει και έφευγε χωρίς να ξέρει πού πάει, βρέθηκε μπροστά σε μια εικόνα της Παναγίας. Την κοίταξε και είπε:

«Αγία Μαρία, Μητέρα του Σωτήρα μας Ιησού Χριστού. Αξίωσέ με να προσκυνήσω και εγώ τον Σταυρό του Υιού σου· και σου το υπόσχομαι, ότι από σήμερα αλλάζω ζωή. Φεύγω από τον κόσμο και πάω στην έρημο να αγωνιστώ για την σωτηρία μου».

Ξαναγύρισε πίσω και νόμισε πως την κρατάνε στην αγκαλιά τους άγγελοι. Μπήκε στο ναό, σαν να την σήκωναν άγγελοι. Τι είχε αλλάξει;

Η εσωτερική της τοποθέτηση! Γιατί μέσα της έπαυσε η καταφρόνηση και η χυδαιότητα. Ήλθε σε συναίσθηση, ότι το θέλημα του Θεού είναι διαφορετικό. Κατάλαβε ότι έχει χρέος το θέλημα του Θεού να το σέβεται, να το αγαπά, να το τηρεί. Όταν μπήκε αυτό το φρόνημα στην καρδιά της, κατέβηκαν οι άγγελοι, την πήραν στην αγκαλιά τους και την πήγαν ανάλαφρη πνευματικά να προσκυνήσει.

Όταν βγήκε από την Εκκλησία ξαναγύρισε στην εικόνα της Παναγίας. Της είπε:

-Σε ευχαριστώ Μητέρα του Κυρίου μας, που με αξίωσες να προσκυνήσω τον Σταυρό Του. Τώρα, φεύγω και πάω στην έρημο, να ζήσω μακριά από τον κόσμο. Εδώ κοντά, έτσι που έχω κακομάθει, δεν ξέρω τι θα κάνω. Σε βάζω εγγυήτρια για την ψυχή μου. Μη με εγκαταλείψεις ποτέ. Όταν κάνω λάθη, θύμιζέ τα μου. Κράταγέ με. Μίλαγέ μου. Χτύπα με στην ανάγκη. Βάζε μου μυαλό.

Πήρε μερικά κομμάτια ψωμί και πήγε στην έρημο. Έζησε εκεί σαράντα χρόνια και περισσότερα. Όταν πια γέρασε, έλαβε πληροφορία από τον Θεό ένας όσιος πατέρας, ο Ζωσιμάς, ότι: «μια αγία γυναίκα σε περιμένει να εξομολογηθεί και να κοινωνήσει».

4. Παλεύοντας με την αμαρτία

Όταν την βρήκε, τα ρούχα της ήταν κουρέλια. Φαινόταν κατάμαυρη από τον ήλιο και την κακουχία. Με μόνα κάτασπρα τα μαλλιά της. Του διηγήθηκε τον βίο της. Μετά την είδε να περπατά στον αέρα. Να περνά τον Ιορδάνη, πατώντας στο νερό. Γιατί; Γιατί είχε αγιάσει.

Του είπε:

-Πόσες φορές εδώ που βρισκόμουν αντί να προσεύχομαι, θυμόμουν τα πορνικά τραγούδια και έπαιρνα τον δρόμο για τον κόσμο.

Μα τότε, να η Παναγία που μου έλεγε:

-Μαρία, πού πας;

Και την έβλεπα μπροστά μου, να μου φράζει τον δρόμο. Μου έλεγε:

-Γύρνα πίσω. Με έβαλες εγγυήτρια.

Όποιος πραγματικά θέλει να αγωνιστεί, για να διορθωθεί, πρέπει να προφυλάσσει τον εαυτό του από πωσιμότητες.

Όταν ο αββάς Ζωσιμάς, είδε τα ψωμιά που είχε πάρει μαζί της η αγία φεύγοντας, ήταν ακόμη απείραχτα. Γιατί το θεωρούσε πολυτέλεια να φάει τα ξεροκόμματα και έτρωγε μόνο τα χορτάρια που έβρισκε στην έρημο. Έτσι νήστευε η αγία. Γιατί; Για την ψυχή της.

Εσύ τι κάνεις αδελφέ;

Όταν χτυπά η καμπάνα, η συνείδηση, και σου λέει κάτι δεν πάει καλά, τι κάνεις;

Την προσέχεις αυτή την φωνή; Ή την αγνοείς;

Όταν -καμιά φορά- παίρνεις την απόφαση να κάνεις μερικά βήματα μπροστά, μήπως στην πρώτη δύσκολη στιγμή, τα ξεχνάς όλα; Με τι παίρνεις δύναμη; Από πού;

Ποιό είναι το χρέος μας;

Να σταθούμε μπροστά στην εικόνα της Παναγίας, και ακόμη καλύτερα μπροστά στον παπά και να εξομολογηθούμε. Να ζητήσουμε συγχώρηση, ευχή και οδηγίες για τον αγώνα. Για να γλυτώσουμε από την ταλαιπωρία της αμαρτίας.

Γιατί αλλοίμονό μας αν ζήσουμε σε πνευματική πορνεία, δηλαδή μακριά από τον Χριστό, ψυχικά, για όλη μας τη ζωή. Νεκροί είμαστε και νεκροί θα μείνουμε. «Μακριά από τον Χριστό» σημαίνει «πεθαμένος».

Και τι πεθαμένος; Τον αιώνιο θάνατο.

5. Η ευσπλαγχνία του Θεού

Μα ο Θεός, δεν θέλει τον θάνατο κανενός. Και για να πλύνει τις αμαρτίες μας, δεν έβαλε τα απορρυπαντικά που ξέρουμε, αλλά το αίμα Του, που το έχυσε για μας πάνω στο Σταυρό.

Θέλεις να σωθείς; Θυμήσου πρώτα την ευσπλαγχνία τού Θεού.

Μη νομίζεις ότι κέντρο της ζωής είναι το σαρκίο σου και ο γύρω κόσμος. Αυτά είναι ψεύτικα. Αλήθεια είναι η αιώνια ζωή. Έλα σε αίσθηση της αλήθειας. Για τον εαυτό σου και την σημασία των πράξεών σου. Μη τα θεωρείς όλα τίποτε.

Αφού έλθεις σε αίσθηση, φώναξε στο Θεό. Κρύψου στο «ταμείον» σου. Μοναχός σου. Και φώναξε, αν όχι από το στόμα σου, οπωσδήποτε από την καρδιά σου προς τον Θεό και πες του: «Συγχώρεσέ με, Θεέ μου».

Έπειτα εξομολογήσου και κοινώνησε.

Έτσι έρχεται η ανάσταση της πεθαμένης ψυχής. Έτσι βαδίζουμε προς την

ανάσταση σαν γιορτή -γιορτή του Χριστού- έτσι ετοιμαζόμαστε και για την ανάσταση που θα έλθει την ημέρα της δευτέρας Παρουσίας, για να αρχίσει η Βασιλεία του Θεού η αιώνια και ατελεύτητη.

Αλλοίμονο σε εκείνους, που θα έχουν την δυσωδία της αμαρτίας και δεν θα βρεθούν άξιοι να μπουν σε εκείνη τη ζωή.

Γι' αυτό την γιορτάζουμε την αγία Μαρία την Αιγυπτία, γιατί απαλλάχτηκε από την βρώμα της αμαρτίας και ευωδίασε και η ψυχή της και το σώμα της. Ας εξετάζουμε που είμαστε και ας μεταβάλλουμε την βρώμα της ψυχής μας, από τις όποιες αμαρτίες μας, «εις οσμήν ευωδίας πνευματικής» για τον Κύριο και Σωτήρα μας. Αμήν.-